

AÇLIK SOFULUĞU BOZAR

Aydınlık Gazetesi, 26 Eylül 2017

Yıldırım Koç

Geçenlerde bir grup arkadaşla sohbet ederken, Fethullahçı casusluk ve terör örgütünün devletten tasfiyesinin yeterince önemsenmediğini gördüm.

Bir arkadaş, bir tarikatın temizlenmesinin ardından yerini bir başka tarikatın aldığını belirtti. Ayrıca, imam hatip okullarının ve öğrencilerinin sayısındaki artışa dikkat çekerek, ülkenin çok kötüye gittiğini ileri sürdü.

Ben de tam tersini anlatmaya çalıştım, Türkiye’de son derece önemli gelişmelerin yaşandığını, arkadaşımın yanlışının emperyalizm olgusunu ve sınıf mücadelesi gerçeğini gözardı etmek olduğunu söyledim.

TARİKATLAR VE EMPERYALİZM

Türkiye’de gericiliğin gerisinde emperyalizm vardır.

1917 Ekim Devrimi sonrasında “Müslüman Komünistler” ve “Kızıl Şeriatçılar” çıkmıştı. Ancak komünistlerle İslamcılar arasındaki bu işbirliği daha sonraki yıllarda bozuldu. Emperyalizm, anti-komünist mücadelede İslamcılarının bir bölümüyle işbirliğine gitti. Ancak İslamcılarının küçümsenmeyecek bir bölümü bu işbirliğinin dışında kaldı.

Türkiye’de Fethullahçı casusluk ve terör örgütü, bir emperyalist projedir. Bu konu çok yazıldı, çizildi, iddiamelerde yer aldı.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nden temizlenen sıradan bir tarikat değil, emperyalistlerin casusluk örgütüdür.

Bu temizlik sonrasında devlet kadrolarına alınanlar arasında tarikatçılar vardır. Tarikatlar gizli örgütlerdir; yasalara aykırıdır.

Peki, devletten temizlenenle onun yerine gelenler aynı mıdır?

Eğer bu soruya yanıtınız, “tabii, ikisi de tarikatçı” ise, emperyalizm olgusunun farkında değilsiniz, demektir. Tarikat örgütlenmesi yasalara aykırıdır; ancak bunlardan biri emperyalistlerin casusluk örgütüdür; diğeri yalnızca yasadışı bir örgüttür.

Peki, ABD emperyalizmi tek ata mı oynadı? Bütün yumurtaları tek sepete mi koydu? Fethullahçı örgütün yanı sıra yedekleri yok muydu?

Mutlaka vardır; ancak herhalde 50 yılı aşkın süredir yatırım yaptığı Fethullahçı casusluk örgütü kadar önemseydiği başka tarikat veya örgütlenme yoktur.

PANZEHİR NE?

Arkadaşla anlaşamadığımız ikinci konu, imam hatiplilikti.

“Açlık sofuluğu bozar” sözünü ilk kez geçenlerde duydum. “Aç tilki fırın yıkar” deyişinden daha anlamlı.

Bütün ömrüm eğitimcilikle geçti. Herkes “eğitim şart” der. Ben farklı düşünüyorum. İnsanlara ne anlatırsanız anlatın, onlar kendi yaşadıklarından öğreniyor. En iyi öğretmen, hayat. İnsanımız, somut olarak görmediği hiçbirşeye inanmıyor. “Bizim insanımız Allah’tan başka görmediği hiçbirşeye inanmaz” lafı boşuna söylenmemiş.

İmam hatip liselerinde verilen eğitimin içeriği ne olursa olsun, bu gençler okulu bitirince işyerlerine işçi olarak girecek. Üniversite mezunlarının büyük çoğunluğunun yıllarca işsiz kaldığı koşullarda, hiçbir işçiye, imam hatip mezunu olduğu için üç kuruş fazla ücret vermezler. İmam hatip mezunları ekmeği, eti, meyveyi de daha ucuza almaz.

İmam hatip mezunları da, tarikat mensupları da işyerlerine girdiğinde kapitalizmin acımasız sömürsüyle karşılaşacak ve karşılaşılıyor. 2015 yılı Mayıs ayında Bursa’da Türk Metal’e karşı

ayaklanan binlerce işçi arasında imam hatip mezunu yok muydu? Mutlaka vardır. Nasıl davrandı bu işçiler? İmam hatip mezunu kimliğiyle mi hareket ettiler, işçi kimliğiyle mi? Hangi kimlikle hareket etmek onların ekmek ve hak mücadelesine katkıda bulunuyordu? Tabii ki sınıf kimliğiyle.

Tofaş işçilerinin temsilcileriyle bir toplantı yapmıştım. Toplantının sonunda sakallı, takkeli ve şalvarlı bir işçi gelerek teşekkür etti ve ön sırada oturup bizi dinleyen bir işçiyi göstererek ve gülererek, “bu ayyaş adamla aynı saflarda mücadele edeceğimi hiç düşünmezdim; iyi ki birlikteyiz,” dedi. Diğeri de bizi gülererek dinliyordu.

Panzehir sınıf mücadelesidir.